

اساسنامه سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)، سازمان کمونیستی است که برای برانداختن سرمایه داری و پیروزی سوسیالیسم مبارزه می کند.

فصل اول : عضویت

تعریف عضو

ماده ۱- کسانی می توانند به عضویت سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) پذیرفته شوند که واجد شرایط زیر باشند :

الف- پذیرش مبانی برنامه (ر. ک به ضمیمه اساسنامه)؛
اجرای برنامه و اساسنامه؛
ب- شرکت شخصی در یکی از تشکیلاتهای سازمان؛
ج- پرداخت حق عضویت.

وظائف عضو

ماده ۲- عضو سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) موظف است که:

الف- انضباط سازمانی را رعایت نماید؛ در زندگی سیاسی سازمان فعالانه شرکت کند؛ در تبلیغ و ترویج برنامه و سیاست های سازمان بکوشد؛
ب- حافظ اسرار، اسناد و اموال سازمان باشد؛
ج- از مبادرت به رفتاری که با داعیه های انسانی مندرج در برنامه سازمان مغایرت داشته و یا به نفوذ و اعتبار سازمان در محیط لطمه بزند، پرهیزد.

حقوق عضو

ماده ۳- عضو سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) حق دارد که:

الف- در تمام انتخابات ارگانهای سازمانی انتخاب کند و انتخاب شود.

تبصره ۱- از آنجا که حق و وظیفه به هم مشروط اند، اعضای انتخاب شده به ارگانهای رهبری باید نه فقط وظائف عمومی

پیش‌بینی شده برای اعضاء در اساسنامه را بجا آورند، بلکه علاوه بر آن برای پیشبرد تصمیمات و مصوبات نهادهای سازمانی آمادگی داشته باشند.

تبصره ۲- در هنگامی که از شیوه نمایندگی برای برگزاری مجامع تصمیم‌گیری استفاده می‌شود، کسانی که سه جلسه متوالی در واحد مربوطه شرکت نکرده، یا حق عضویت نپرداخته، یا وظیفه‌ای بعهد ننگرفته باشند، از حق انتخاب شدن برای شرکت در مجامع محروم خواهند شد.

ب- در بحث پیرامون تمام مواضع و سیاست‌های سازمان، در جلسات و نشریات سازمان شرکت کند؛

ج- در جلسات تشکیلاتی، از هر عضو سازمان صرف‌نظر از موقعیت سازمانی وی و از هر نهاد و تشکیلات سازمان انتقاد نماید؛
د- در جلسه‌ای که از طرف ارگان سازمانی او، یا کمیسیون ویژه منتخب از طرف ارگان بالا، برای بررسی خطاهایش تشکیل می‌شود، شرکت کند و در صورت اعتراض به تصمیمات ارگان مربوطه، به ارگانهای بالاتر و از جمله کنگره سازمان شکایت نماید؛
ه- پرسش‌ها، نظرات، انتقادات و پیشنهادهای خود را به ارگانهای بالاتر و از جمله کمیته مرکزی سازمان در میان بگذارد و خواهان پاسخ باشد.

عضوگیری

ماده ۴- کسانی به عضویت سازمان پذیرفته میشوند که دو نفر از اعضاء سازمان آنها را معرفی و عضوگیریشان را توصیه کنند. پذیرش عضویت بوسیله مجمع عمومی واحدهای پایه و تأیید آن بوسیله کمیته بالاتر صورت می‌گیرد.

تبصره ۱- پذیرش عضویت داوطلبان غیرمرتبط با تشکیلاتهای محلی بوسیله کمیته مرکزی و کمیته منطقه‌ای مربوطه صورت می‌گیرد.

تبصره ۲- تشکلهای کارگری و گروهها و محافل کمونیستی که خواهان عضویت در سازمان هستند، مطابق بند الف ماده ۱، میتوانند بطور جمعی به عضویت سازمان درآیند. پذیرش آنها بعهد کمیته‌های رهبری یا کمیته مرکزی است.

ضوابط انضباطی

ماده ۵- انضباط کمونیستی بر اعتقاد و مسئولیت پذیری آگاهانه اعضای سازمان استوار است که از طریق انتقاد و انتقاد از خود کمونیستی و رفیقانه آنها میتواند حفظ شود. بنابراین اقدام انضباطی برای مواقعی است که شیوه‌های اقناعی مؤثر نباشند. اقدامات انضباطی که در صورت کوتاهی اعضا در انجام وظائف و نقض ضوابط تشکیلاتی صورت می‌گیرند بقرار زیراند :

الف- تذکر رسمی؛

ب- سلب مسئولیت؛

ج- تعلیق عضویت؛

د- اخراج.

تبصره- حداکثر مدت تعلیق عضویت ۶ ماه است.

ماده ۶- تصمیمات انضباطی در مورد هر عضو در تشکیلاتی که او عضو آن است اتخاذ می‌شوند و باید به ارگان بالاتر گزارش شوند. هر عضو حق دارد از ارگان بالاتر تقاضای تجدید نظر درباره تصمیم انضباطی مربوط به خود را بنماید.

ماده ۷- تصمیم درباره اخراج هر عضو با رأی دوسوم اعضاء واحدی که او عضو آن است اتخاذ می‌شود و بعد از تأیید ارگان بالا به اجرا درمی‌آید.

در شرایط فعالیت مخفی سازمان، هر جا که اعمال سریعتر انضباط تشکیلاتی ضرورت می‌یابد، از زمان اتخاذ تصمیم در تشکیلات مربوطه، فرد مورد نظر حق شرکت در جلسات سازمانی را نخواهد داشت. تعیین این مناطق از اختیارات کمیته مرکزی است. هر عضو اخراجی حق دارد از کمیته مرکزی تقاضای تجدید نظر نماید.

ماده ۸- اخراج و سلب مسئولیت از اعضاء و اعضای مشاور کمیته‌های محلی سازمان با پیشنهاد دوسوم مجموع اعضاء و اعضای مشاور کمیته مربوطه (که همه اعضاء مشاور در اینمورد از رأی قطعی برخوردار خواهند بود) و تصویب کمیته مرکزی به اجرا در خواهد آمد.

ماده ۹- توبیخ و سلب مسئولیت از اعضای کمیته مرکزی در اختیار نشست عمومی کمیته مرکزی است، اخراج عضو یا مشاور

کمیته مرکزی و کمیسیون مرکزی نظارت و رسیدگی به شکایات، از اختیارات کنگره سازمان است. اما در شرایط اضطراری در فاصله میان کنگره‌ها، مجمعی با شرکت کلیه اعضا و اعضای مشاور کمیته مرکزی و کمیسیون مرکزی نظارت و رسیدگی به شکایات (که اعضای مشاور در این مورد از حق رأی قطعی برخوردار خواهند بود) دربارهٔ اخراج عضو یا عضو مشاور کمیته مرکزی و کمیسیون مرکزی نظارت و رسیدگی به شکایات، با حداقل دوسوم آراء تصمیم‌گیری بعمل خواهد آمد. فرد اخراج شده حق دارد به کنگره بعدی در مورد این تصمیم شکایت کرده و خواهان رسیدگی شود.

ماده ۱۰- کمیته مرکزی و کمیته‌های محلی در شرایط فوق‌العاده حق دارند در مورد ارگانها و تشکیلاتهای سازمانی تحت مسئولیتشان اقدامات انضباطی اعمال کنند. این اقدامات میتواند شامل تعویض جزئی رهبری، تعویض کامل و یا انحلال آن باشد. کمیته‌های محلی بلافاصله باید تصمیم خود را جهت تأیید به کمیته بالاتر ارجاع کنند. تبصره- بازسازی ارگانهای منحل شده با دعوت کنفرانس فوق‌العاده نمایندگان تشکیلاتهای مربوطه صورت خواهد گرفت.

فصل دوم : اصول تشکیلاتی سازمان

ماده ۱۱- اصل تشکیلاتی پایه‌ای سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) ساترالیسم دمکراتیک است که بر موازین زیر استوار است:

الف- تبعیت فرد از تصمیمات و سیاستهای سازمان؛ تبعیت ارگانهای پائین‌تر از ارگانهای بالاتر؛

ب- تبعیت اقلیت از اکثریت؛

ج- انتخابی بودن همهٔ ارگانهای رهبری کنندهٔ سازمان از پائین تا بالا؛

د- خودمختاری تمام تشکیلاتهای سازمان در مسائل داخلی و محلی خود؛

ه- گزارش دهی دوره‌ای ارگانها به تشکیلاتهای مربوطهٔ خود و به ارگانهای بالاتر؛

و- آزادی مباحثه و انتقاد از سیاستها و تصمیمات

سازمانی در چهارچوب برنامه و اساسنامه سازمان.

تبصره در شرایط فعالیت مخفی یا نظامی، هر جا که اجرای کامل اصل انتخابی بودن ارگانهای رهبری بجز در مورد کمیته مرکزی که در همه حال باید انتخابی باشد امکان ناپذیر گردد، نحوه تشکیل این ارگانها بر مبنای ضوابط تعیین شده از طرف کمیته مرکزی صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۲- بحث و انتقاد آزاد و مؤثر درباره سیاستهای سازمان، یکی از اصول مهم سانترالیسم دموکراتیک است که بدون آن انضباط آگاهانه کمونیستی نمی تواند تأمین شود. اجرای این اصل از طریق موازین زیر عملی می گردد:

الف- هر عضو سازمان حق دارد جز در موارد اطلاعاتی و امنیتی نظرات و اختلافات خود را با نظرات سازمان در درون یا بیرون سازمان منعکس سازد. در صورت درخواست برای انعکاس درونی، شکل؛ و در مورد بیرونی، شکل و زمان توسط ارگانهای رهبری تعیین خواهد شد.

ب- تشخیص موارد اطلاعاتی، امنیتی؛ شکل، زمان، درونی یا بیرونی بودن مباحثات از اختیارات کمیته مرکزی و کمیته های مناطق است. در صورتی که یک سوم اعضای سازمان یا یک سوم اعضای کمیته مرکزی خواهان آغاز مباحثات و یا علنی شدن آن باشند، کمیته مرکزی موظف به اجرای آن است.

ج- برای ایجاد امکان مستمر انعکاس نظرات اعضای سازمان در نشریه مرکزی و نشریات منطقه ای سازمان صفحه ویژه ای اختصاص می یابد. تعیین حجم و ترتیب زمانی درج مطالب بعهدۀ هیئت های سردبیری این نشریات است.

د- قبل از برگزاری کنگره و یا کنفرانس های منطقه ای سازمان بولتنهای ویژه ای که حجم و تعداد آنها به امکانات سازمان بستگی دارد برای مباحثه درباره دستور کار این مجامع انتشار می یابد.

ه- مباحثات باید در چهارچوب مبانی برنامه و اساسنامه سازمان صورت بگیرد (*). در مباحثات تدارکاتی کنگره این محدودیت وجود ندارد.

و- آزادی مباحثه و انتقاد بمعنای شکاف در صفوف متحد

سازمان و تضعیف تصمیمات اتخاذ شده سازمانی نیست.

ماده ۱۳_حق تشکیل فراکسیونها در سازمان مجاز اعلام میگردد.اعضاء همفکر می توانند برطبق مقررات زیر به تشکیل فراکسیون مبادرت نمایند:

الف_هر فراکسیون حق دارد برنامه، پلاتفرم و پیشنهادات خود را با نام فراکسیون و یا امضای جمعی به مجامع سازمانی مانند کنفرانسها و کنگره ها ارائه کند، و همچنین از طریق درج آنها در صفحات "ستون آزاد" نشریه مرکزی، بولتنهای علنی و درونی و خبرنامه ها_طبق ضوابط حاکم بر آنها_درج نماید.

ب_فراکسیونها می توانند مبادرت به انعقاد جلساتی برای تدوین نقطه نظرات خود بنمایند. شرکت اعضاء سازمان در این جلسات آزاد است. فراکسیونها سخنگویان و نمایندگان خود را برای فعالیتهای فراکسیون تعیین می نمایند.

ج_فراکسیونها می توانند در مجامع سازمانی فهرست پیشنهادی خود را برای گزین هیئتهای رهبری تشکیلاتهای سازمانی با نام فراکسیون ارائه کنند.

اقدامات فراکسیونها نباید با موازین سانترالیسم دمکراتیک مندرج در ماده یازده اساسنامه سازمان مغایرت داشته باشد، بنابراین:

۱_هرعضو سازمان، علیرغم وابستگی یا عدم وابستگی اش به هر یک از فراکسیونها، موظف به تبعیت از اکثریت و اجرای کلیه تصمیمات سازمانی است.

۲_چهارچوب عمومی فکری فراکسیونها نباید مغایر با مبانی برنامه ای سازمان(مصوب اولین کنگره سازمان) باشد. فراکسیونها موظف به اجرای برنامه و اساسنامه سازمان هستند.

۳_فراکسیونها مجاز به جمع آوری حق عضویت و یا کمک مالی برای فراکسیونها نیستند.

۴_فراکسیونها هزینه های فعالیتهای خود را از طریق افراد خود جمع آوری می نمایند.

۵_هیچکدام از فراکسیونها نمی توانند فعالیتهای مستقل در نهادهای توده ای، روابط عمومی و بین المللی داشته باشند. هدایت این فعالیتهای در انحصار و تحت انضباط کمیته مرکزی سازمان است.

۶- فراکسیونها موظف به اجرای موازین امنیتی و مقررات مربوط به شرایط فعالیت مخفی سازمان هستند.

فصل سوم : ساختار تشکیلاتی سازمان

ماده ۱۴- سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) تشکیلاتی سراسری است که با تکیه بر تشکیلاتهای محلی خود فعالیت می کند. ماده ۱۵- تشکیلات محلی مجموعه ای متشکل از اعضای سازمان است که در محدوده محلی معینی فعالیت سازمان را هدایت می کنند. تشکیلاتهای محلی سازمان برپایه اصل منطقه ای و تولیدی متشکل می شوند؛ واحدهای پایه ای سازمانی در محل کار یا محل زیست کمونیست ها ایجاد می شوند و از اتحاد آنها بر مبنای جغرافیایی، تشکیلاتهای ناحیه، شهر و منطقه بوجود می آیند. تشکیلات یک محل جغرافیایی معین که تشکیلاتهای محلی و نیروهای وابسته به آن را متحد می کنند، عالیترین تشکیلات محل محسوب می شود.

تبصره در شرایط فعالیت مخفی، کمیته مرکزی اشکال مناسب سازماندهی را تعیین می کند.

ماده ۱۶- تشکیلات مرکزی، تشکیلاتی متشکل از اعضای سازمان است که زیر نظر مستقیم کمیته مرکزی، برای پیشبرد وظائف و امور سراسری سازمان و هماهنگی فعالیت های محلی آن ایجاد میگردد. فعالیت در تشکیلات مرکزی سازمان تابع مقررات ویژه ای است که بوسیله کمیته مرکزی تعیین میشود. اعضای تشکیلات مرکزی از میان اعضای داوطلب سازمان، توسط کمیته مرکزی برگزیده میشوند.

ماده ۱۷- عالیترین مجامع تصمیم گیری عبارتند از مجمع عمومی (برای واحدهای پایه)، کنفرانس (برای تشکیلاتهای ناحیه، شهر و منطقه) و کنگره (برای کل سازمان).

ماده ۱۸- مجمع عمومی، کنفرانسهای محلی و کنگره در صورت حضور بیش از نیمی از اعضای تشکیلاتهای مربوطه یا نمایندگان منتخب، رسمیت می یابند. انتخاب تمام ارگانهای رهبری با رأی مخفی صورت می گیرد. هنگام انتخابات، همه اعضای حاضر در

جلسه بدون قید و شرط حق دارند نامزد معرفی کنند، با نامزدهای معرفی شده مخالفت کنند و از آنها انتقاد کنند. نامزدهایی به نمایندگی یا به ارگانهای رهبری انتخاب می‌شوند که بیش از نیمی از آراء اعضای صاحب حق رأی قطعی حاضر در جلسه را بدست آورند.

ماده ۱۹_ در انتخابات نمایندگان کنفرانسهای محلی و کنگره، معیارهای ترجیحی زیر درباره زنان رعایت می‌شود:

الف_ از میان نامزدهای منتخب که آرای مساوی کسب کرده باشند، اولویت با زنان خواهد بود.

ب_ افزایش سهمیه تعیین شده نمایندگی برای هر تشکیلات تا یک چهارم تعداد اصلی، از میان زنانی که بیش از ۴۰٪ آراء را کسب کرده باشند مجاز خواهد بود.

ماده ۲۰_ کلیه تصمیمات با رأی اکثریت مطلق (نصف + یک) اعضای صاحب رأی قطعی حاضر در جلسه رسمیت می‌یابند.

کنگره

ماده ۲۱_ کنگره عالیترین مجمع تصمیم‌گیری سازمان است که هر دو سال یکبار به دعوت کمیته مرکزی تشکیل می‌شود. برگزاری و دستور جلسه کنگره حداقل سه ماه پیش از کنگره اعلام می‌شود. کنگره‌های فوق‌العاده به ابتکار کمیته مرکزی یا به درخواست یک سوم اعضای شرکت کننده در کنگره پیشین سازمان، حداکثر تا شش ماه تشکیل می‌شود.

ماده ۲۲_ چگونگی شرکت اعضاء (از جمله شرکت همگانی یا شیوه نمایندگی) در کنگره، ضوابط نمایندگی و نسبت نمایندگان هریک از تشکیلاتهای سازمان در کنگره، توسط کمیته مرکزی تعیین می‌گردد.

ماده ۲۳_ اگر کمیته مرکزی در مدت مقرر در ماده ۲۱، کنگره فوق‌العاده را فراخواند، درخواست کنندگان آن از حق ایجاد یک کمیته سازمانی که کلیه حقوق کمیته مرکزی را در مورد برگزاری کنگره داراست، برخوردار خواهند بود.

ماده ۲۴_ کنگره دارای اختیارات زیر است:

الف_ دریافت و بررسی گزارشهای کمیته مرکزی و کمیسیون مرکزی نظارت و رسیدگی به شکایات؛

ب_ تجدید نظر، اصلاح و تصویب برنامه و اساسنامه

سازمان؛

ج- تعیین خط مشی سازمان در حوزه‌های مختلف و نیز بررسی و تصویب مهمترین مسائل مربوط به سازماندهی؛
د- انتخاب اعضاء و اعضای مشاور کمیته مرکزی و اعضای کمیسیون مرکزی نظارت و رسیدگی به شکایات و تعیین تعداد آنها.

کمیته مرکزی

ماده ۲۵- کمیته مرکزی در فاصله تشکیل کنگره‌ها رهبری سازمان را بعهده دارد. وظائف و اختیارات کمیته مرکزی به قرار زیر است:
الف- اجرا و پیشبرد تصمیمات کنگره و مسئولیت در قبال آن؛

ب- رهبری فعالیت کل سازمان در حوزه‌های گوناگون و هدایت و هماهنگی فعالیت تشکیلاتهای محلی سازمان؛
ج- انتخاب هیئت سردبیری نشریه مرکزی و سایر نشریات که زیر نظارت آن عمل می‌کنند؛
د- ایجاد نهادها و مؤسسات مختلف که برای پیشبرد فعالیت سازمان ضرورت دارند؛
ه- گزینش اعضای تشکیلات مرکزی از میان اعضاء داوطلب سازمان؛

و- نمایندگی سازمان در رابطه با احزاب و سازمانهای دیگر و نهادهای مختلف.

ماده ۲۶- در صورتیکه کمیته مرکزی اعضائی را از دست دهد، بجای آنان، اعضای علی‌البدل به ترتیب آرایشان در کنگره، صاحب رأی قطعی خواهند شد.

ماده ۲۷- کمیته مرکزی سازمان حداقل هر شش ماه یکبار به دعوت هیئت اجرائی یا به تقاضای اکثریت اعضای خود نشست عمومی خود را برگزار می‌کند. تاریخ جلسه از پیش تعیین می‌شود. اعضای مشاور کمیته مرکزی با رأی مشورتی در نشست‌های عمومی شرکت می‌کنند.

ماده ۲۸- نشست عمومی کمیته مرکزی از میان اعضای خود با رأی مخفی یک هیئت اجرائی و نیز یکنفر را بعنوان دبیر اول برای هدایت فعالیت کمیته مرکزی در فاصله نشستهای عمومی، انتخاب

می کند.

ماده ۲۹_ کمیته مرکزی حداقل هر شش ماه یکبار فعالیت هایش را به سازمان گزارش می دهد.

کمیسیون مرکزی نظارت و رسیدگی به شکایات

ماده ۳۰_ کمیسیون مرکزی نظارت و رسیدگی به شکایات نهاد مستقلی است که برحسب اجرای مصوبات کنگره ها توسط کمیته مرکزی نظارت می کند، و مرجع نهایی رسیدگی به کلیه شکایات در سازمان است. وظایف و اختیارات کمیسیون بقرار زیر است:

الف_ امر نظارت و نیز رسیدگی به شکایات باید بدون هیچگونه نقش اجرائی و مداخله در کارها یا ممانعت از اقدامات کمیته مرکزی صورت بگیرد. موارد خلاف، در صورت مشاهده، باید به کنگره ها گزارش شود.

ب_ داوری این کمیسیون درباره شکایات قطعیت دارد و هیچ مرجعی بجز کنگره حق تغییر یا لغو احکام آنرا ندارد. البته حق تقاضای تجدید نظر از احکام آن و شکایت از آن به کنگره ها برای همگان محفوظ است.

ج_ احکام این کمیسیون توسط هیئت اجرائی کمیته مرکزی به اجرا درمی آیند و برای همگان لازم الاتباع اند.

د_ هیچ مرجعی حق ممانعت از دسترسی این کمیسیون به اسناد و شهود مربوط به موضوعات مورد رسیدگی را ندارد. هر کمیسیون در رابطه با نحوه پیشبرد وظایف خود فقط در برابر کنگره ها پاسخگوست.

ماده ۳۱_ در صورتیکه کمیسیون اعضائی را از دست بدهد، ترمیم آن از طریق اعضای علی البدل، به ترتیب آرایش در کنگره، صورت می گیرد.

ماده ۳۲_ هیچیک از اعضای این کمیسیون نمی توانند در آن واحد عضو کمیته مرکزی نیز باشند و نیز اکثریت اعضای آن نباید در آن واحد عضو یک ارگان رهبری باشند و وظائف اعضای کمیسیون در هیچ شرایطی نباید تحت الشعاع وظائف و مسئولیتهای محوله به آنان از طرف تشکیلاتها و ارگانهای مربوطه قرار گیرد.

ماده ۳۳_ این کمیسیون باید دارای بودجه مستقلی باشد که از

طریق کمیته مرکزی در اختیار آن قرار می‌گیرد.

کمیته‌های محلی سازمان

ماده ۳۴_ تشکیلاتهای محلی (تشکیلاتهای منطقه، شهر، ناحیه) در فعالیت‌هایشان از برنامه و اساسنامه سازمان تبعیت می‌کنند. کنفرانس هر تشکیلات محلی عالیترین مرجع تصمیم‌گیری آن می‌باشد. کمیته‌های محلی (منتخب در کنفرانس) حق دارند با مسئولیت خود نشریه محلی سازمان را منتشر کنند.

ماده ۳۵_ مصوبات هر کنفرانس محلی از طریق کمیته رهبری منتخب آن به ارگان رهبری بالاتر برای بررسی آنها از لحاظ عدم مخالفت و مغایرت با مصوبات و سیاست‌های رسمی مجامع تصمیم‌گیری و ارگانهای رده بالاتر، ارائه می‌شوند. این مصوبات پس از تأیید توسط ارگانهای رهبری بالاتر، به اجرا درمی‌آیند.

ماده ۳۶_ کمیته‌های محلی در قلمرو فعالیت خود واحدهای پایه سازمان را ایجاد و سازماندهی می‌کنند.

ماده ۳۷_ تشکیلاتهای منطقه‌ای سازمان در مناطق ملی متناسب با رشد و کیفیت تشکیلاتی خودشان و وضعیت جنبش انقلابی در این مناطق می‌توانند در چهارچوب پذیرش برنامه و اصول اساسنامه‌ای سازمان از اختیارات ویژه‌ای برخوردار باشند. مقررات مربوط به این اختیارات در صورت لزوم از طرف کنگره سازمان تنظیم می‌شود.

واحد پایه سازمان

ماده ۳۸_ واحد پایه، تشکیلات پایه‌ای سازمان است که در محل کار و زیست کارگران و زحمتکشان با شرکت حداقل سه عضو تشکیل می‌شود. مجمع عمومی، عالیترین مجمع تصمیم‌گیری واحد پایه است.

ماده ۳۹_ در صورتیکه در محل کار چند واحد پایه وجود داشته باشد، با موافقت کمیته بالاتر میتوان یک کمیته محل کار را سازمان داد. کمیته محل کار از تمامی حقوق واحد پایه برخوردار است. کمیته محل کار و تعداد اعضای آن بوسیله مجمع عمومی یا کنفرانس منتخب واحدهای پایه تعیین میگردد.

ماده ۴۰_ واحد پایه سازمان موظف است:

الف- ارتباط سازمان را با توده کارگران و زحمتکشان برقرار

سازد و با سازماندهی اقدامات و اعتراضات کارگران و زحمتکشان و شرکت فعال در این حرکت، نفوذ سازمان را در میان آنها تقویت کند؛
ب-اعضاء جدید را به سازمان جلب و جذب کند؛
ج-برنامه و سیاستهای سازمانی را در میان توده‌ها تبلیغ نماید؛

د-نشریات و اوراق تبلیغاتی سازمان را پخش کند؛
ه-حق عضویت اعضاء را دریافت کند و برای سازمان بطور مستمر کمکهای مالی جمع‌آوری کند و برای تأمین نیازهای تدارکاتی آن بکوشد؛

و-در ارتقاء آگاهی کمونیستی و توانائیهای عملی اعضاء بطرق گوناگون تلاش کند؛
ز-مسائل و سیاستهای جاری سازمان را مورد بحث و بررسی قرار دهد؛

ح-فعالیتهای خود را بطور منظم به ارگانهای بالاتر گزارش دهد.

فصل چهارم : فراکسیونهای سازمانی در نهادها و سازمانهای غیر حزبی

ماده ۴۱- در تمام تشکلهای و نهادهای غیرحزبی که حداقل دو عضو سازمان حضور داشته باشند، فراکسیون سازمانی برای تقویت نفوذ سازمان و پیشبرد سیاستهای آن تشکیل میشود. ارگانهای مربوطه سازمان، هنگام بررسی مسائل مربوط به حوزه فعالیت هر فراکسیون بایستی نظر مشورتی آن فراکسیون را دریافت دارند. فراکسیونهای سازمانی ضمن برخورداری از خودمختاری در مسائل جاری و داخلی خود، بطور کامل تابع ارگانهای مربوطه سازمان هستند. ارگانهای مربوطه سازمان میتوانند در صورت لزوم اعضای جدیدی را وارد فراکسیون نموده و یا از آن خارج نمایند.

فصل پنجم : منابع مالی سازمان

ماده ۴۲_ سازمان منابع مالی خود را از حق عضویت اعضا و کمکهای مالی اعضا، هواداران و دوستداران سازمان، و درآمدهای ناشی از فعالیتهای انتفاعی تأمین می نماید.

ماده ۴۳_ میزان حق عضویت اعضا و میزان سهمیه تشکیلات مرکزی از درآمدهای تشکیلاتهای محلی، توسط کمیته مرکزی تعیین می شود.

ضمیمه شماره ۱ اساسنامه
مبانی برنامه سازمان، مصوبه کنگره اول سازمان

مبانی برنامه سازمان بقرار زیراند:

۱_ هویت کمونیستی سازمان، که برای برانداختن سرمایه داری، درهم شکستن ماشین دولتی بورژوائی و پیروزی سوسیالیسم مبارزه می کند.

۲_ خصلت سازمان بمثابه یک حزب کارگری.

۳_ مبارزه در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی از طریق یک انقلاب توده ای به رهبری طبقه کارگر؛ پیشبرد مبارزه ضد سرمایه داری؛ مبارزه برای استقرار حاکمیت اکثریت استثمار شونده بر اقلیت بهره کش (دولت نوع کمون) بمثابه دولت آلترناتیو و تنها ضامن انتقال از سرمایه داری به سوسیالیسم؛ مبارزه در راه آزادیهای بی قید و شرط سیاسی و حق رأی عمومی.

ضمیمه شماره ۲ اساسنامه
قرار مصوبه کنگره اول سازمان

نظر به اینکه بحران سوسیالیسم، ضرورت بازنگری عمقی و همه

جانبه تئوری و پراتیک سوسیالیسم را در سطح کل جهان و در ایران
ایجاب می کند و این ضرورت در سازمان ما نیز که در راستای حل
این بحران و در راه اهداف کمونیستی خود مبارزه می کند وجود
دارد؛

نظر به اینکه مباحثات فوق در سازمان ما مدت کمی است که
جاری شده است و پایان کنگره نه پایان این مباحثات، بلکه آغاز آن
محسوب میشود؛

و نظر به اینکه جریان آزادانه مباحثات تدارکاتی کنگره بدون
محدودیت به چهارچوب معین، بسیار مفید و مثبت بوده است؛
کنگره اول سازمان تصویب می کند که مقید بودن به چهارچوب
برنامه و اساسنامه در مباحثات نظری در شرایط کنونی کنار گذاشته
شود و بجز اعتقاد به سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی از طریق یک
انقلاب توده ای، چهارچوبی برای مباحثات وجود نداشته باشد.

برنامه سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

چاپ اول: آبان ۱۳۷۰_مصوب کنگره اول

چاپ دوم: دی ۱۳۷۶_مصوب کنگره های دوم (۱۳۷۴) و سوم (۱۳۷۶) و حاوی افزوده های کنگره دوم به قسمت مربوط به حقوق زنان و مبارزه با مردسالاری و پدرسالاری.

اساسنامه سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

چاپ اول: آبان ۱۳۷۰_مصوب کنگره اول

چاپ دوم: دی ۱۳۷۶_مصوب کنگره های دوم (۱۳۷۴) و سوم (۱۳۷۶) و حاوی اصلاحات کنفرانس عمومی ۱۳۷۲_ (حق تشکیل فراکسیونهای نظری)؛ کنگره دوم_۱۳۷۴_ (کاهش فاصله کنگره ها و برخی تغییرات جزئی)؛ و کنگره سوم_۱۳۷۶_ (در تدقیق چند ماده).

برنامه

و

اساسنامه

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه

کارگر)

چاپ دوم
همراه با تصحیحات کنفرانس عمومی اول و
کنگره های دوم و سوم

فهرست مندرجات

از صفحه ۱ تا ۲۳	۱_ برنامه
از صفحه ۲۳ تا ۴۲	۲_اساسنامه